

stor Betydning for Erhvervskommunen at have saa fyldige Oplysninger om Erhvervsindtægten, som det er muligt at fremskaffe. Man foreslaar derfor at gøre det til en lov-hjemlet Pligt for vedkommende Skatteyder at foretage særskilt Selvangivelse af Indtægten i Erhvervskommunen. For at sikre sig, at denne Pligt overholdes, har man foreslaaet at give Kommunerne Adgang til Ikendelse af Tvangsbøder. Den i Stats-skatteloven hjemlede Fremgangsmaade, hvorefter Selvangivelsespligten i Opholdskommunen haandhæves gennem en procentvis Forhøjelse af Indtægten, kan ikke samtidig benyttes ogsaa i Erhvervskommunen og vil i det Hele vanskeligt kunne forenes med det ny Beskatningssystem. Hjemmel til Ikendelse af saadanne Tvangsbøder foreligger iøvrigt allerede i Loven af 1924 § 16, for saa vidt angaar Aktieselskabers og Foreningers Pligt til Selvangivelse.

Til § 22.

De i 1. til 3. Stk. optagne Bestemmelser er overensstemmende med de nu gældende i Loven af 1924 § 10, 3. Stk., 1. Pkt., § 10, 4. Stk., § 10, 5. Stk., § 11, 2. Stk., 1. Pkt. og § 11, sidste Stk.

For at Ligningsarbejdet i Opholdskommunen kan blive færdigt i rette Tid, er det ønskeligt, at dennes Ligningsmyndighed saa tidligt som muligt faar Underretning om den i Erhvervskommunen foretagne Ansættelse til Erhvervsskat. Oplysningerne om Indtægten i Erhvervskommunen giver nemlig — som Forholdene er i Øjeblikket — ofte Anledning til senere Ændring i den i Opholdskommunen alt foretagne Ansættelse. Den i § 22, 4. Stk. foreslaaede Bestemmelse, hvorefter Oplysning om Erhvervskommunens Ansættelse af Erhvervsindtægten skal være Opholdskommunen i Hænde inden 10. Marts, vil sikkert bidrage til, at Indtægterne i andre Kommuner end Opholdskommunen straks fra Begyndelsen af bliver taget i Betragtning ved den samlede Skatteansættelse paa en mere fyldestgørende Maade end hidtil, et Forhold, som ikke alene vil være af Betydning for Opholdskommunen, men ogsaa for Statsskatteansættelsen.

Udvalget har ikke ment det nødvendigt i selve Loven at udforme udførlige Regler angaaende de Meddelelser, som skal udveksles mellem Opholds- og Erhvervskommunen angaaende de i disse Kommuner foretagne Skatteansættelser. Saadanne Regler, saavel som de nærmere Regler for Erhvervsskattens Paaligning vil formentlig — som i § 22, sidste Stk. foreslaaet — bedst

kunne fastsættes administrativt af Indenrigsministeren, hvorved der ogsaa aabnes Mulighed for, at der eventuelt vil kunne foretages Ændringer, afpassede efter de til enhver Tid indvundne Erfaringer, uden at ny Lovbestemmelser er fornødne.

Til § 23.

Om Erhvervskommunens Ligningsmyndigheds Afgørelse af Klager over Erhvervsskatteansættelsen skal der efter de foreslaaede Bestemmelser gives Underretning ikke blot til Erhvervsskatteyderen, men ogsaa til Opholdskommunen og til Skatteraadet for den Skattekreds, hvortil Opholdskommunen hører, saaledes at der ogsaa paa dette Stadium af Skatteansættelsen kan drages Omsorg for, at Erhvervsindtægten indgaar i den samlede Indtægt med det rette Beløb.

For at undgaa de nu saa hyppigt forekommende Tilfælde, hvor en Klage over en Skatteansættelse af den klagende indsendes til en urigtig Klageinstans og maaske først sendes tilbage fra denne paa et Tidspunkt, hvor Fristen for Klage til rette Instans allerede er udløbet, stiller man Forslag om, at der i samtlige de paagældende Meddelelser vedrørende stedfundne Erhvervsskatteansættelser skal indeholdes en udtrykkelig Angivelse af den Myndighed, hvortil Ansættelsen kan paaklages, og af Klagefristen.

Til § 24.

For at opnaa Ensartethed med Hensyn til Afgørelserne vedrørende Erhvervsbeskatningen og samtidig forenkle det eksisterende System med hele tre Klageinstanser stiller man Forslag om Oprettelse af en for hele Landet fælles Klageinstans, Erhvervsskatteudvalget, til Afløsning af de nuværende i hver Amsraadskreds nedsatte Erhvervsskatteudvalg.

De Land- og Købstadkommunerne repræsenterende Medlemmer af Erhvervsskatteudvalget er tænkt udpeget af Kommunalorganisationerne.

Udgifterne ved Erhvervsskatteudvalget er foreslaaet afholdt af Statskassen, idet man finder det uheldigt at paaligne Klagerne Udgiften i Form af Kendelser eller lignende, ligesom man maa formene, at Nyordningen i væsentlig Grad vil bidrage til at faa de rette Erhvervsindtægter frem, et Forhold, som vil være af væsentlig Betydning ogsaa for Statsskattens Vedkommende.

Til § 25.

Erhvervsskatteudvalget kommer efter de foreslaaede Regler til at træffe Afgørelse